

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 17. března 2022 v Liberci JUDr. Lenkou Zhoufovou

takto:

Obžalovaný

des. [celé jméno obviněného], narozený dne [datum], trvale bytem [adresa obviněného],

je vinen, že

v [obec], [ulice a číslo] dne 19. srpna 2020 jako dozorčí parku vojenské techniky 312. praporu radiační, chemické a biologické ochrany v areálu Horních kasáren během výkonu dozorčí služby opakovaně závažným způsobem porušil metodiku výkonu dozorčí služby ev. č. 22/1/18/38/50/2018-2266, a to nejméně tím, že

okolo 16:10 hodin předčasně a bezdůvodně opustil stanoviště dozorčího parku vojenské techniky a opustil park vojenské techniky, ač tak měl učinit až v 17:00 hodin,

provedl kontrolní obchůzku areálu kasáren v čase od 16:15 hodin do 16:45 hodin mimo časový harmonogram stanovený pro výkon této služby,

ukončil odpočinek až ve 22:25 hodin, ačkoliv tak měl učinit již ve 22:00 hodin, kdy jej musel vzbudit dozorčí praporu čet. [celé jméno svědka],

a následně bylo zjištěno, že porušil i směrnici dozorčího parku vojenské techniky ev. č. 22/1/18/38/43/2018-2266 tím, že provedl ledabylou kontrolu vojenské techniky a nezjistil, že jedno z vozidel není uzamčeno a další není zabezpečeno parkovacím klínem,

a dále pak během služby opakovaně neplnil úkoly zadané nadřízeným dozorčím praporu, nezdržoval se dle harmonogramu na stanovišti dozorčího praporu a odmítl se na pokyn dozorčího praporu přemístit do prostor vjezdové brány kasáren, kde měl vyčkat odjezdu civilní osob provádějících v objektu opravy budov,

tedy

v dozorčí službě úmyslně porušil předpisy a pravidla pro výkon této služby.

Tím spáchal

přečin porušení povinnosti dozorčí nebo jiné služby podle § 390 odst. 1 trestního zákoníku
a odsuzuje se

podle § 390 odst. 1 tr. zákoníku, za užití § 67 odst. 2. písm. b) tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku k peněžitému trestu sestávajícímu se z dvaceti /20/ denních sazeb po pěti stech /500 / korunách, tedy v celkové výši deset tisíc / 10.000 / korun,

Podle § 68 odst. 5 tr. řádu se stanovuje, že peněžitý trest bude zaplacen ve splátkách, výše splátek se stanoví na částku 2 000 Kč měsíčně, splatnou ke každému 20. dni v měsíci, počínaje právní mocí rozsudku, přičemž tato výhoda splátek odpadá, jestliže obžalovaný nezaplatí dílčí splátku včas.

Odůvodnění:

1. Na základě provedeného dokazování má soud za prokázané, že se obžalovaný dopustil jednání uvedeného ve výrokové části rozsudku, tedy že při výkonu dozorčí služby úmyslně porušil předpisy a pravidla pro výkon této služby.

2. V projednávané věci zdejší soud již rozhodoval, když nejprve usnesením ze dne 19. 11. 2020, č. j. 3 T 169/2020-50 věc bez projednání v hlavním líčení postoupil k projednání a rozhodnutí veliteli Vojenského útvaru 2266 [obec]. Následně na základě rozhodnutí stížnostního soudu, po provedeném hlavním líčení usnesením ze dne 20. 9. 2021, č. j. 3 T 169/2020-134, věc opět postoupil k projednání a rozhodnutí veliteli Vojenského útvaru 2266 [obec]. K podané stížnosti státního zástupce Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci usnesením ze dne 16. 11. 2021, č. j. 55 To 447/2021-143, napadené usnesení zrušil a v rozsahu zrušení vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí. Po opětovném hlavním líčení soud rozhodl usnesením ze dne 3. 1. 2022, č. j. 3 T 169/2020-152 o tom, že se trestní řízení zastavuje. K další podané stížnosti státního zástupce Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci usnesením ze dne 8. 2. 2022, č. j. 55 To 43/2022-160, napadené usnesení opětovně zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí, když jej důrazně zavázal respektovat právní názor nadřízeného soudu.

3. Soud ke svým skutkovým zjištěním dospěl na základě těchto provedených důkazů.

4. Obžalovaný při hlavním líčení nejprve popsal svůj vztah k armádě, své zdravotní problémy a následnou úpravu zdravotní způsobilosti včetně reakcí dalších kolegů. K projednávaným skutkům uvedl, že se neřídil metodikou, ale harmonogramem obchůzkové činnosti, který visí jak na nástěnce dozorčího parku, tak na nástěnce dozorčího praporu a řídí se s ním všichni vojáci. Je to rozpis služeb podle hodin, kdo má jít jakou obchůzku, a to mezi 16. až 18.00 hodinou. Všichni se řídí podle harmonogramu. Vždycky jim říkali, aby se koukali na nástěnku a chodili na obchůzky podle harmonogramu. Nikdy neslyšel, aby chodili obchůzky podle metodiky. K dotazu dále vypověděl, že metodiku prostudoval teoreticky, kdy problém je ten, že metodika není jenom jedna. Je tam spousta papírů. Metodiky jsou třeba 3 nebo 4. Není si vědom, že by tuto četl. Možná jí četl někdy dávno. Co se obchůzky týká, tak mu jeden dozorčí řekl, že tam může jít od 16.00 hodin. Takhle to praktikoval posledních 15 služeb, co měl. Dělal to i ostatní. Měl za to, že je to v pořádku.

5. Ke skutku že ukončil odpočinek až ve 22.25 hodin, když tak měl učinit ve 22.00 hodin, se doznal s tím, že trochu zaspal, dle jeho informací to bylo 22.13 hodin, když mu volal dozorčí [celé jméno svědka]. Za uvedené jednání se omluvil a vyjádřil nad ním svou lítost. K ledabylé kontrole vojenské techniky vypověděl, že obchůzku šel pečlivě. Měla být odemčená 3 auta, dvě z

nich nahlásil. Není si vědom toho, že by bylo odemčeno i třetí auto. Parkovacího klínu si taktéž nevyšiml. Je tam asi 80 vozidel, jestli to tam někde chybělo, to si není vědom, ale tu obchůzku šel poctivě. Ke skutku, kdy měl opakovaně odmítnout plnit příkazy dozorčího útvaru, uvedl, že je to hodně sporné. Neřekl, že tam nepůjde. Dozorčí [celé jméno svědka] řekl, ať jde otevřít bránu, že za chvíli budou ta auta odjíždět, na což mu obžalovaný odvětil, že než budou odjíždět, že si zatím skočí na toaletu a odnese si věci na spaní. Byl pryč tak 3 minuty, a když se vracel z chodbičky, kde je toaleta a místo, na odpočinek, tak viděl prvního pomocníka dozorčího praporu [celé jméno svědka], který vycházel a kterého se zeptal, zda má tedy zajít na bránu, na což mu svědek odpověděl, že je to dobré, že on tam zajde. Šel tam tedy on a obžalovaný se přemístil na stanoviště dozorčího praporu a tam setrval do 16.00 hodin. Ke skutku, že měl zahájit odpočinek dříve, vypověděl, že se dotázal dozorčího [celé jméno svědka], zda by mohl jít spát dříve, aby se vyspal, ale ten řekl, že ne, že ho nepustí, tak spát nešel a zahájil spánek až v 18.00 hodin. Tento dozorčí to nedovolil, tak se s ním o tom dál nebavil a šel spát, jak má podle harmonogramu.

6. Dále se vyjádřil ke svému hodnocení s tím, že hodnocení služby je 1 až 4. Dvojku měl jednou, když byl nový voják, když byl druhý pomocník dozorčího, byl v té době nový, tak se s tím počítalo, že tam něco nedopadne. Jinak za těch dalších 20 služeb měl vždycky za 1. Vyjádřil se i ke svým předchozím pochybením, když uvedl, že má pocit, že jej od té doby mají „v merku“, že je ten, kdo dělá problémy. Když udělá „průser“ někdo jiný, tak se to zakryje, ale když to udělám on, takto budou řešit. Má statut „problemáře“. I když udělá něco menšího, co se normálně neřeší, tak u něj se to řeší, ačkoliv se snaží „průser“ nedělat.

7. Svědkyně [jméno] [příjmení], přímá nadřízená obžalovaného, tj. velitel čety, uvedla, že předmětný den kdy pan des. [celé jméno obviněného] konal útvarovou směnu, byla na čerpání řádné dovolené. O jeho pochybení byla seznámena svým přímým nadřízeným, kpt. [příjmení] s tím, že byly během útvarové směny jisté nedostatky, které pak byly postoupeny k řešení dál. Nadřízený jí telefonicky popsal, že při provedení své obchůzky parku vojenské techniky nebyla uzamčena všechna vozidla, které měly být uzamčena. Dále zmínil, že zahájení odpočinku bylo o něco dříve, než ukládají směrnice a byl ukončen později, než ukládají směrnice útvarové směny. Tyto nedostatky si byla ověřit v Knize dozorčí a předání převzetí služby. Existuje roční hodnocení toho vojáka. Bylo potřeba se seznámit se vším, co bylo za ten rok provedeno dobře či špatně, aby ho pak mohla bodově ohodnotit. Svědkyně se dále vyjádřila k osobě obžalovaného jako vojáka, jeho minulosti i vývoji služby, svému povědomí o jeho zdravotních problémech a atmosféře v rotě. K dotazu k metodice a harmonogramu obchůzek, uvedla, že se vojáci mají řídit obojím. Když vykonávají dozorčí útvarovou směnu tak mají na svém stanovišti jistý harmonogram, který určuje, kdy mají nastoupit do služby, v jaký přesný čas mají konat kontrolní obchůzky, jaký je přesný čas kontrol podřízených apod. Je to přesný denní rozvrh. Metodika provádění – to je pomocný dokument, který řídí, co přesně mají kontrolovat a jak se na to mají blíže zaměřit a specifikovat. Harmonogram, co se týká výkonu útvarové směny, je řešen cestou operační skupiny. Tzn. operační skupina zadá přesné časy vykonávání obchůzek a tyto směrnice jsou podepsány přímo velitelem praporu. Svědkyně vypověděla, že si není jistá pojmem harmonogram a směrnice, ale všechno musí projít kontrolou a závěrečným podpisem. Vojáci, pokud budou konat útvarovou směnu, jsou každý měsíc poučovani operačním důstojníkem, kde je provedeno důrazné poučení, např. jaké jsou třeba změny v nejbližších dnech a pak každý voják, co se zúčastnil tohoto poučení, stvrdí na listinu svým podpisem. Vždy den předem je poučována celá dozorčí útvarová směna, že opravdu vědí, jaké jsou jejich úkoly apod. Výkon dozorčí služby je následně hodnocen, tak, že dozorčí praporu má v knize služby kolonky, kde hodnotí své podřízené známkovým stupněm 1-3 a sám dozorčí praporu je hodnocen z úrovně pluku. Svědkyně dále popsala, že dozorčí praporu má ve směrnících uloženo, že musí svého podřízeného v parku kontrolovat. Jsou tam stanovená časová okna, která mu ukládají kolikrát a v jaký čas by měl kontrolovat své podřízené ve službě.

8. Svědek [celé jméno svědka] vypověděl, že obžalovaný měl neshody s dozorčím. Dozorčí mu vyčítal, že jde dříve na obchůzku, a potom kvůli civilním zaměstnancům. Vjezdová brána se zavírá v kasárnách 16.55 hodin, oni tam byli déle a ten pomocník odchází. Dozorčí řekl obžalovanému, aby šel na bránu a otevřel jim, až budou odjíždět. Pak se domluvili, že oni přijdou k dozorčímu, řeknou, že jedou pryč a půjde jim odemknout. Dle svědka se dozorčímu nelíbil čas obchůzky, a to až po té obchůzce. Svědek však nebyl u toho, když mu to vytýkal. Ví to od dozorčího. Říkal, že obžalovaný šel dříve z parku a šel dříve na obchůzku. Sděloval mu to kolem 17.00 hodiny. K dotazu v kolik se má chodit na obchůzku, svědek uvedl, že ve směrnicích je, že má odcházet z parku v 16.50 hodin a v obchůzkovém plánu je, že obchůzka je od 16.00 do 18.00 hodin. Nikdy mu však nebylo řečeno, čím se má při rozporu řídit. Harmonogram to jsou ty časy, kdy se má chodit na obchůzky a plán obchůzek, je trasa, která se chodí. Jsou to dva dokumenty. Ty se nacházejí na nástěnce. Metodika dozorčí služby je dokument daný u směrnice. Se směrnicemi byl seznámen. To si čte před službou. Seznamují se s tím pravidelně, vždycky před službou. Mají hodinu nato, aby si ty směrnice přečetli. Ten, co je poučuje do služby, je z toho může přezkoušet. Stvrzuje se to podpisem do knihy poučení. Výkon dozorčí služby hodnotí dozorčí praporu. Škála hodnocení je od 1 do 4. Svědek vypověděl, že nikdy neměl jiného hodnocení než 1. Svědek dále popsal vztahy dalších vojáků k obžalovanému tak, že tento má nějaké zdravotní úlevy a těm lidem se to nelíbilo, že s nimi nechodí nosit věci, a proto ho pomlouvali.

9. Svědek [celé jméno svědka], dozorčí, uvedl, že předmětný den služba do 16:00 hodin probíhala bez problémů. Až po 16.00 hodině došlo k tomu, co se nyní projednává, kdy pan [celé jméno obviněného] přišel dřív na stanoviště než by měl. Svědek ho na to upozorňoval, že by měl být ještě na jiném stanovišti, ale on se rozhodl, že chce v tom daném čase, kdy si myslel, že obchůzka má být vykonána, ji vykonat, tedy provést obchůzkovou činnost, proto se zapsal do knihy, vzal si elektronický čip a vydal se na obchůzku. To nebylo úplně správně, že přišel moc brzo a šel tu obchůzku v jinou hodinu než by měl. Svědek uvedl, že tento jeho skutek musel zapsat do knihy a dál to řešit. Kdyby přišla kontrola, a zjistila, že šel mimo čas, než který má chodit, tak by to šlo všechno za ním jako za jeho nadřízeným. Každý, kdo je ve službě, tak nastuduje směrnice, kde je napsané, kdy a kde má být, co má dělat. Jsou tam směrnice i metodiky. V jednom je uvedené, že obchůzky se vykonávají v určitém časovém úseku. Svědek vypověděl, že si už nepamatuje, kdy přesně měl stanovený úsek obžalovaný ten den. Jsou to 4 hodinové úseky, kdy má jít na obchůzku. Zároveň je tam ještě druhá metodika nebo směrnice, která mu stanoví, že ještě v rámci tohoto časového úseku musí setrvat do 16.50 hod. na svém stanovišti, které následně uzavírá pečeti, a až pak se vydává na kontrolní obchůzku. Ty časy jsou tam sice dva, ale navzájem se překrývají. Jeden říká od kdy, do kdy je možné vyrazit, a druhý upravuje, že se musí něco vykonat v určitém čase. Většinou se to všechno striktně dodržuje, jen občas, když je někdo nový, tak si to splete. Od toho je tam pak dozorčí, aby ho upozornil, řekl mu třeba, že je tam brzy, ať se ještě vrátí. Ten den svědek panu [celé jméno obviněného] vysvětloval, že přišel moc brzy, že má být do 16.50 hod. na svém stanovišti, což má ve směrnici napsané. [příjmení] se ohrazoval tím, že mu začíná služba od celé hodiny, a že v tom časovém úseku ji chce jít. Proto mu to svědek podruhé zopakoval, že by měl být na svém stanovišti, ať se tam vrátí a až v 16.50 hod. uzavře stanoviště a vrátí se na obchůzku, protože na to potom ještě má víc jak hodinu času, kdy to krásně stíhá. V tu chvíli si pan [celé jméno obviněného] řekl, že pro něj bude lepší, když si to obejde hned, proto si vzal čip, zapsal se do knihy a vyšel na obchůzku. Když se vrátil, tak zapsal do knihy, že obchůzka byla bez závad, což se svědkovi moc nezdálo, protože ji šel jen 15 minut. Většinou se chodí obchůzka okolo půl hodiny. Následně měl svědek obchůzku, která navazovala na tu jeho od 18.00 hod., kdy na ni šel a vše si kontroloval. V parku vojenské techniky našel nějaké nedostatky v podobě odemčených aut, nezaklíněné Tatry, baterek u nákladních aut. Některé tyto věci byl schopen na místě odstranit. Ty potom neřešil, ale problémem byla spíše odemčená auta. V tu dobu měl obžalovaný odpočinek, tak ho nechal spát od 18.00 do 22.00 hod. Když pak přišel na stanoviště, oznámil mu svědek nedostatky, které našel při své kontrole. Obžalovaný říkal, že to

není možné, že vše kontroloval, a vše bylo v pořádku. Řekl mu, že závady odstranil, jedno auto zamkl, dvě další auta zamknout nešly. Obžalovaný na to reagoval tak, že to není možné, že vše bylo zamčené. Akorát u jednoho auta si vzpomněl, že ho také kontroloval a bylo otevřené, ale pouze to neoznámil, zapomněl. Během služby tam je hodně starostí, takže se stane, že zapomene někdo něco oznámit. Svědek uvedl, že se to dozvěděl sice posléze, ale už to neřešil.

10. K dalšímu skutku svědek [celé jméno svědka] uvedl, že tam dělala firma vybetonování rampy před sklady a zůstala lehce po pracovní době. Byla tam déle, než zůstává dozorcí dole na bráně, který je měl vypustit ven. Ten mu telefonicky oznámil, že už má čas zavřít bránu a vrátit se zpátky s tím, že ta firma by měla do 10 nebo 15 minut odjíždět. Požádal jej, aby tam někoho poslal, aby se nemusela brána zavírat. Svědek uvedl, že měl u sebe v tu dobu jen pana [celé jméno obviněného], a domluvil se s ním, že půjde na bránu místo něho. On to odmítl, že nyní tam nepůjde, že firma bude odjíždět až za dlouho, a ať nechá svědek bránu uzavřít, že tam půjde až ve chvíli, kdy bude odjíždět firma. Svědek souhlasil, že to udělá takto, když tam nechce čekat. Nechal zavřít bránu, vrátil se mu zpátky dozorcí, a počítal s tím, že ve chvíli, kdy bude odjíždět firma, se tam dostaví pan [celé jméno obviněného] bránu otevře. Ten druhý pomocník na bráně už odešel domů, měl po službě, a firma se skutečně během těch 15 nebo 20 minut ozvala, že už mají hotovo a chtějí odjet, tak tam chtěl poslat pana [celé jméno obviněného], ale na stanovišti ho nenašel. V tu chvíli nevěděl, kde je, tak poprosil prvního pomocníka pana [celé jméno svědka], jestli by tam zašel on. Ten slíbil, že tam půjde a odešel. Cestou mu ale oznámil, že vidí pana [celé jméno obviněného] v odpočinkové místnosti. Pan [celé jméno svědka] šel na bránu, a svědek, protože nemůže opustit stanoviště, čekal, až se pan [celé jméno obviněného] vrátí. Když se vrátil, tak mu sdělil, že si odskočil na záchod, a po cestě si hodil věci na spaní do odpočinkové místnosti. Svědek mu tedy řekl, že na spodní stanoviště odeslal panu [celé jméno svědka], a že on tam už chodit nemusí. Jediný problém viděl svědek v tom, že v té chvíli, kdy ho potřeboval, tak nevěděl, kde je. On mu neoznámil, že jde na záchod, a že si jde vyhodit věci. Neměl o něm přehled, nevěděl, kde se nalézá. Kdykoliv někde někdo jde, měl by o tom dozorcí vědět. Tento případ byl jiný v tom, musel prvního pomocníka odeslat na bránu, tudíž ho nemohl poslat hledat obžalovaného. Zároveň, když je sám na stanovišti, tak ho nesmí opustit. Věděl, že obžalovaný nikam neodešel, že tam někde bude. Trvalo to asi 10 minut, kdy nevěděl, kde se obžalovaný nachází. Během té doby odešel první pomocník otevřít bránu, po cestě mu ohlásil, že je obžalovaný v místnosti pro odpočinek, šel dále otevřít bránu, a ještě než se vrátil zpátky během těch 10 minut, tak už se pan [celé jméno obviněného] vrátil zpátky. K dotazu zda když si tam pan [celé jméno obviněného] dával věci, už měl v plánu zahájit odpočinek, svědek uvedl, že si myslí, že v tu chvíli si pouze odnesl věci, má nařízený odpočinek až od 18.00 hodin. Následně když už byli ve třech, po službě, kdy je všechno hotové, a už není nic potřeba řešit, pan [celé jméno obviněného] přišel, že si půjde lehnout. Svědek toto odmítl, že tam s nimi zůstane, že nemá ještě čas, takže ho nechal na stanovišti setrvat do 18.00 hod., než tam mohl jít. Neodešel tedy dřív. Odpočinek měl od 18.00 do 22.00 hodin, kdy ve 22.00 hodin by už měl být připraven na stanovišti se zbrání. Ve 22.00 hodin ho střídá první pomocník, který si jde lehnout na místo něho. Občas se stane, že se déle oblékáte nebo si dojdete na záchod, takže tam se nějaká prodleva 5 nebo 10 minut toleruje. Proto svědek prvních 10 minut moc neřešil, že obžalovaný nepřišel. Když už to bylo víc jak 15 minut, tak mu zavolal ze služebního telefonu. Pan [celé jméno obviněného] to zvedl, a k otázce, kde se nachází, zda už jde, vysloveně řekl, že ho svědek zrovna probudil, že zaspal, a že se brzo dostaví. Za 5 nebo 10 minut přišel na stanoviště s tím, že ho nezbudil budík, a zároveň ho vystřídal pan [celé jméno svědka], který si šel lehnout. Moc často se toto nestává, ale občas ano, protože služba je velmi náročná, máte tam spoustu úkonů, a zrovna tento dozorcí parku má odpočinek od 18.00 do 22.00 hod., což je problém hlavně v letních měsících, kdy je světlo skoro až do 22.00 hodin, takže on si moc neodpočine, a když už v tom spánku zabere, tak občas se může stát, že má tak tvrdý spánek, že budík přeslechne. Může se to tedy stát, většinou to i dozorcí tolerují. V tomto případě to však svědek netoleroval proto, že už s ním měl komplikace ve službě předtím, kdy ho nemohl najít, když potřeboval, kdy

v parku za něj musel řešit věci. Seběhlo se spoustu věcí dohromady a ještě do toho obžalovaný takto zaspal, a první pomocník kvůli němu šel o 25 minut déle spát, tudíž zase jemu sebral odpočinek, tak v tu chvíli mu to vytkl, že se mu nelíbí, jak službu vede, že už má za sebou těch praušvihů víc. Měl by se nad sebou zamyslet a víc svědomitě brát službu, přičemž už měl za sebou špatně odchozenou službu, která byla zapsaná do knihy. Svědek dále popsal, že na konci služby službu vyhodnocují, kdo, jak pracoval, dávají známky jako ve škole. [obec] vyšší číslo, tím horší známka. Svědek dal obžalovanému dvojku. Dvojka třeba znamená, že přijde na službu a nemá dočištěné boty, má vyhrnutý límeček, jsou to drobná porušení. Dal mu zhoršenou známku, která je úplně nejméně možná v tom zhoršení, jenom, aby si uvědomil, že se má svědomitěji chovat k té službě. Pokud dojde k nedodržení směrnic, lehčímu prohřešku, většinou se to řeší domluvou na místě. Uděláte tomu člověku osvětu, aby příště věděl, co má udělat. Pokud jde o nějaký vážnější prohřešek, které už narušuje chod služby, už je to evidované, na službu chodí kontroly, tak se to musí zapisovat do knihy u dozorčího, kde dozorčí zapíše, co se stalo, komu, a jak to řešil. Když v projednávaném případě dával zhoršenou známku, tak dozorčí si to musí odůvodnit, proto napsal, že se mu nepovedla obchůzka, zaspal a vykonal obchůzku mimo harmonogram. Byla to nedbalost, která už narušovala chod služby. Kdyby tam přišla kontrola a zjistila, že obchůzka nebyla podle směrnic, zjistila, že nedodrželi harmonogram, šli by do parku a zjistili otevřené auto, tak tam se to pak řeší kázeňsky tvrdě, je to hrubé porušení ve službě, a ve chvíli, kdy to neřeším okamžitě dozorčí, takto jde všechno za ním. K hrubému porušení dochází zřídka kdy. Předtím pracoval jako dozorčí v asi 20 službách, za tu dobu se setkal s jedním hrubým porušením kázně. Jinak se jedná hlavně o ty lehké porušení vytvořené z nevědomosti, kdy lidé nevědí přesně, co mají dělat. Svědek se dále vyjádřil k jednotlivým zápisům knihy záznamů o službách.

11. Za souhlasu stran soud přečetl podle § 211 odst. 6 tr. řádu úřední záznam o podaném vysvětlení desátníka [celé jméno svědka], ze kterého seznal, že předmětný den sloužil na pozici pomocník dozorčího parku vojenské techniky a během služby dostal obžalovaný pokyn od dozorčího praporu k odstranění závad v parku techniky v podobě zajištění zaplachtování celkem tří zaparkovaných vozidel, čímž pověřil jeho. Podařilo se mu zkontaktovat 2 řidiče vozidel, kteří následně uvedli vozidla do požadovaného stavu. Třetího řidiče se mu nepodařilo kontaktovat, což sdělil obžalovanému, který následně o této skutečnosti informoval dozorčího praporu.

12. Svědek kpt. [jméno] [příjmení], velitel osmé roty, nejprve popsal hierarchii v armádě, i jmenovitě subordinaci jejich roty. K projednávaným skutkům uvedl, že byl informován dozorčím četařem [celé jméno svědka] o porušení podmínek v rámci služby v inkriminovaný den. Vypracoval zjištění k danému činu a postoupil to právnímu odd., právní poradkyni velitele pluku, kpt. [příjmení]. Předpokládal, že se zahájí správní řízení s desátníkem [celé jméno obviněného], a že bude potrestán v rámci jeho kázeňské pravomoci. V daný mezičas odjel na služební cestu nebo zahraniční cvičení, a když se z dané aktivity vrátil, byl informován, že předmětná věc a uvedené zjištění bylo postoupeno Vojenské policii, jelikož k danému skutku došlo v rámci dozorčí služby a došlo k tomu v Covid opatření, kdy běžel výjimečný stav. K obžalovanému uvedl, že patřil ke slabším příslušníkům roty. Ale v rámci vývoje se to zlepšuje. Výchovná opatření v rámci roty fungují. Od poloviny roku 2020 do současnosti funguje obžalovaný dobře, drží si svůj standart, nepůsobí v rámci jednotky žádné problémy. Pokud by se to jednání posoudilo jako kázeňské provinění, přestupek, obžalovaný by dostal důtku velitele roty, protože už byl jednou trestán napomenutím velitele roty.

13. Soud dále provedl důkazy listinami, a to zejména zjištěním velitele 8. roty chemické ochrany, osobními výkazy, výňatkem knihy denního hlášení, metodikou výkonu dozorčí služby, směrnicí pro výkon služby dozorčího parku vojenské techniky, výňatkem knihy odevzdání a převzetí služby, výpisem z obchůzky, služebními hodnoceními, harmonogramem obchůzek, lékařskou zprávou obžalovaného, zprávami o pověsti obžalovaného a opisem jeho rejstříku přestupků a rejstříku trestů.

14. Stran skutkových zjištění soud hodnotil jednotlivé důkazy jak odděleně, tak v jejich vzájemných souvislostech a dospěl k tomu, že ve věci lze učinit jednoznačné skutkové závěry. Obžalovaný spáchání předmětného skutku popíral, resp. sporoval zejména jeho závažnost. Stran zahájení a ukončení odpočinku se nepodařilo prokázat, že by obžalovaný odpočinek zahájil dříve, než bylo povoleno, což plyne jak z výpovědi obžalovaného, tak z výpovědi svědků [celé jméno svědka] a [celé jméno svědka], jelikož všichni shodně ve svých výpovědích uváděli, že o toto obžalovaný požádal, nebylo mu vyhověno, tak zůstal na stanovišti a odpočinek nastoupil až ve stanovený čas. Předtím si byl do odpočinkové místnosti pouze odnést věci. Ke skutečnosti, že odpočinek ukončil se zpožděním, se obžalovaný doznal, když uvedl, že pouze maličko zaspal, a to když odpočinek, který měl ukončit ve 22:00 hodin, ukončil až na základě telefonátu dozorčího praporu v cca 22:13 hodin, což potvrdil i dozorčí praporu svědek [celé jméno svědka], nespátrával v tom však natolik zásadní problém. K obchůzce a kontrole vojenské techniky soud dospěl k závěru, že tato nebyla provedena řádně, i když obžalovaný své pochybení odmítal, resp. uváděl, že si jej není vědom. Je však prokazována z výpovědi svědka [celé jméno svědka], nepřímo vysvětlením [jméno] [příjmení], potažmo listinnými důkazy. Stran času obchůzky má soud za prokázané, že obžalovaný tuto absolvoval okolo 16:10 hodin, jak ostatně plyne jak z jeho vlastní výpovědi, tak z výpovědi svědků. Skutek je dále dokumentován listinnými důkazy, zejména pak směrnici pro výkon služby dozorčího parku vojenské techniky 312. praporu radiační, chemické a biologické ochrany, z níž vyplývá složení útvarové směny, její charakteristika a povinnosti jednotlivých osob, dále pak soud vycházel zejména z metodiky výkonu dozorčí služby 312. praporu radiační, chemické a biologické ochrany, jež obsahuje časový harmonogram činnosti dozorčí služby. Skutečnost, že se nejednalo o zcela výjimečný exces pouze obžalovaného, ale na obchůzku chodili i jiní příslušníci v obdobný čas je potom prokazována knihou odevzdání a převzetí služby 312. praporu radiační, chemické a biologické ochrany. Z výpovědi svědků [celé jméno svědka] a [celé jméno svědka] vzal soud potom za prokázané, že obžalovaný, ač k tomu byl svým nadřízeným vyzván, odmítl jít na bránu a tam posečkat, dokud nebude civilní firma opouštět prostor s tím, že tam zajde později, načež ale zrovna v předmětnou dobu byl na WC a odnášel si věci na odpočinkovou místnost, tudíž tam musel být dozorčím vyslán svědek [celé jméno svědka]. Celý skutek je také nepřímo potvrzován i výpověďmi svědků [příjmení] a [příjmení], kteří o pochybení byli bezprostředně po službě informováni a věc s obžalovaným dále měli řešit. Na základě těchto skutečností a důkazů soud učinil ve věci jednoznačné skutkové závěry uvedené ve výrokové části v popisu skutku. V řízení tak nebylo žádných pochybností o tom, že se skutek stal tak, jak uvedeno ve výrokové části rozsudku a že jej spáchal obžalovaný.

15. Stran právní kvalifikace jednání obžalovaného soud dospěl k těmto závěrům. Obžalovaný během dozorčí služby porušil předpisy této služby, když v rozporu s čl. II. metodiky výkonu dozorčí služby ev. č. 22/1/18/38/50/2018-2266 a v rozporu s čl. II. směrnice dozorčího parku vojenské techniky ev. č. 22/1/18/38/43/2018-2266, předčasně a bezdůvodně opustil stanoviště dozorčího parku vojenské techniky a opustil park vojenské techniky, provedl kontrolní obchůzku areálu kasáren mimo časový harmonogram stanovený pro výkon této služby, ukončil odpočinek později, provedl ledabylou kontrolu vojenské techniky, opakovaně neplnil úkoly zadané nadřízeným dozorčím praporu, čímž naplnil všechny znaky přečinu porušení povinnosti dozorčí nebo jiné služby podle § 390 odst. 1 trestního zákoníku. U tohoto přečinu je objektem ochrany zájem na řádném výkonu dozorčí služby nebo jiné služby. Obžalovaný svým jednáním způsobil porušení shora uvedeného zákonem chráněného zájmu a z provedení dokazování vyplývá, že částečně byl se způsobením tohoto následku minimálně srozuměn, a jednal tedy v úmyslu nepřímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku (neplnění úkolu), a částečně jednal z nedbalosti dle § 16 odst. 1 tr. zákoníku (čas obchůzky, zaspal). Obžalovaný tak svým jednáním naplnil znaky shora uvedené skutkové podstaty trestného činu.

16. Při ukládání druhu a výše trestu soud hodnotil následující skutečnosti. Obžalovanému dle § 41, 42 tr. zákoníku žádná skutečnost nepřítěžovala, ani nepolehčovala. Společenská škodlivost

jednání obžalovaného byla v řízení snižována jednak dobou, která od projednávaného skutku uplynula a také zcela řádným životem, který obžalovaný jinak vede, zejména s důrazem na nová, kladná služební hodnocení. Soud tedy vše výše uvedené zhodnotil a dospěl k závěru, že je na místě obžalovanému ukládat alternativní trest, a tak bylo přistoupeno k uložení peněžitého trestu, kdy výše denní sazby (500 Kč) je přiměřená výši čistého měsíčního příjmu, počet denních sazeb (20) pak vyvažuje závažnost jeho jednání. S ohledem na majetkové poměry obžalovaného a současnou celospolečenskou situaci, stanovil soud, že uložený peněžitý trest bude zaplacen v měsíčních splátkách, přičemž tato výhoda splátek odpadá, jestliže obžalovaný nezaplatí dílčí splátku včas. Soud při ukládání tohoto trestu přihlédl ke všem relevantním skutečnostem a na základě výše popsaného tedy rozhodl soud tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho opisu, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočce v Liberci prostřednictvím soudu zdejšího. Toto právo však nemají osoby, které se jej výslovně vzdaly.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaní pro nesprávnost výroku, který se jich přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být v uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Odvolání lze opřít o nové důkazy nebo skutečnosti.

Liberec 17. března 2022

JUDr. Lenka Zhouřová
soudkyně